

Nežemiško sekso fetišas

„Supervert“ – tai pravardė, literatūrinis slapyvardis, kažkokio asmens pseudonimas, bendrovė, prekinis ženklas. „Supervert“ jums siūlo unikalią intelekto bei deviacijų kombinaciją. Išskrypimus jūsų smegenims – avangardinę estetiką, patologinius romanus.

Aukščiau esančius žodžius, kurie pasitinka patekus į „Supervert“ internetinį puslapį, galima laikyti šio įstabaus reiškinių reklaminiu šūkiu. Išskrypę nušvitėliai, prisidengę „Superišskrypėlio“ pseudonimu, po savo sparnu yra priglobę žymiausius literatūrinius/filosofinius deviantus. Iš dosniųjų „Superišskrypėlių“ galima parsisiųsti Marquis de Sade, Georges Bataille, Charles Baudelaire ir t.t.. Įkvėpti/as šių genijų „Supervert“ stengiasi tęsti gražią eros ir tanatos sanguliuavimo tradiciją. Ir ne tik....

Kaip sako pats autorius/iai – „Nežemiško sekso fetišas“, labai sunku apibūdinti: „Daugelis NSF atmes kaip pornografiją. Pornografai ją atmes kaip filosofiją. Filosofai kaip literatūrą. Literatai atmes kaip mokslinę fantastiką.“ Ši knyga galėtų priminti ligos istoriją, galbūt psichopato gulinčio ant gydytojo sofkutės išpažintis, tačiau man norėtųsi ją įvardinti kaip tobuliausią iki šiol skaitytą satyrą.

Pagrindinis knygos veikėjas, kompiuterių programuotojas Merkuris de Sadas - tai šiuolaikinis Markizas de Sadas, kenčiantis/besimėgaujantis savo keistoka obsesija. Jis save laiko egzofilu, o egzofilija – tai nenormalus potraukis nežemiškų pasaulių būtybėms. Kaip žinia, Amerikoje lėkštės, skraidančios Arizonos dykumoje ar ateiviai grobiantys nekaltas namų šeimininkes – tai faktai, dažnai puošiantys pirmuosius laikraščių puslapius. Mokslinės fantastikos literatūrinis žanras, „X-failai“ ir tūkstančiai kitų filmų ir serialų ateivių tema bei „pagrobtųjų“ išpažintys Amerikoje, ufonautų egzistavimą jau seniai įtvirtino kaip faktą – nemažai Jungtinių Valstijų piliečių jau yra apsidraudę nuo ateivių pagrobimų. „Supervert“, pasitelkęs į pagalbą įvairiausius filosofus, nuo Antikos iki XX amžiaus egzistencialistų, kurių traktatuose, neva randa užuominų apie egzofilosofiją, neįtikėtinais šmaikščiais ir kartu intelektualiai kvestionuoja ateivių egzistavimą. Dėl šios abejonės, pagrindinis knygos personažas Merkuris de Sadas patiria nemažai kančių, o skaitytojas juoko, mat veikėjas jaučia seksualinį potraukį kažkam, kas galbūt neegzistuoja. Nepaisant to, Merkurio potraukis nežemiškam fetišui yra nenugalimas, todėl jis ieško jaunų merginų, kurias įvyniojęs į foliją ar išdažęs žaliai išprievartauja, o vėliau nužudo. Lygiagrečiai Merkurio nuotykiams žemėje yra pasakojamos istorijos, kurias Merkurio de Sado *alter ego* patiria kitose planetose. Antai Kapa planetoje tėvai į vaikų gimtadienius kviečia tvirkintojus, kurių pareiga „subrandinti“ vaikučius per prievartą; Omikrone žmogus apsilankęs pas „laiko šliundra“, gali mylėtis su savo paties atmintimi; Tau planetoje „skaisčios mergelės bukos kaip šunys. Norint jas išlavinti, reikėjo tvirkinti, taigi pradinės mokyklos varžėsi, kurios nusamdys geresnį pedofilą“ ir t.t. Tačiau kol *alter ego* mėgaujasi įvairiausių kosmoso gyventojų „meile“, Merkuris de Sadas nesėkmingai klausia: „gal galėtumėte pasakyti marsiečių viešnamio adresą? Kur rasti urano bordelį?“

„Nežemiško sekso fetišas“, tai ne tik tobula amerikanizmo satyra, tai kartu esminių ontologinių abejonių rinkinys, įstabus intelektualinis žaidimas tikrove/iluzija, kur susipina populiariosios kultūros stabukai bei leksika ir pačios žavingiausios filosofinės, psichologinės ir epistemologinės įžvalgos. Arba kaip pats/ys autorius/iai sako – „Tikrovės dulkinimas“.

„Supervert“ savo internetiniame puslapyje dėkoja lietuvių bendrovei „Endendu“, kuri pirmoji pasaulyje išvertė „Supervert“ leidinį į kitą kalbą. Aš savo ruožtu žemai lenkiuosi šioms lietuvių pionieriams, kurie nepabijojo paleisti „hipišiausią“ romaną į puritoniškus Lietuvos vandenis. Privalau pridėti, kad knygos vertimas, mano diletantišku, tačiau itin jautriu požiūriu, yra labai geras, kaip ir nuostabus knygos dizainas bei iliustracijos. Ačiū.

Svetlana Ryžikova

2008-06-16

www.rasyk.lt